

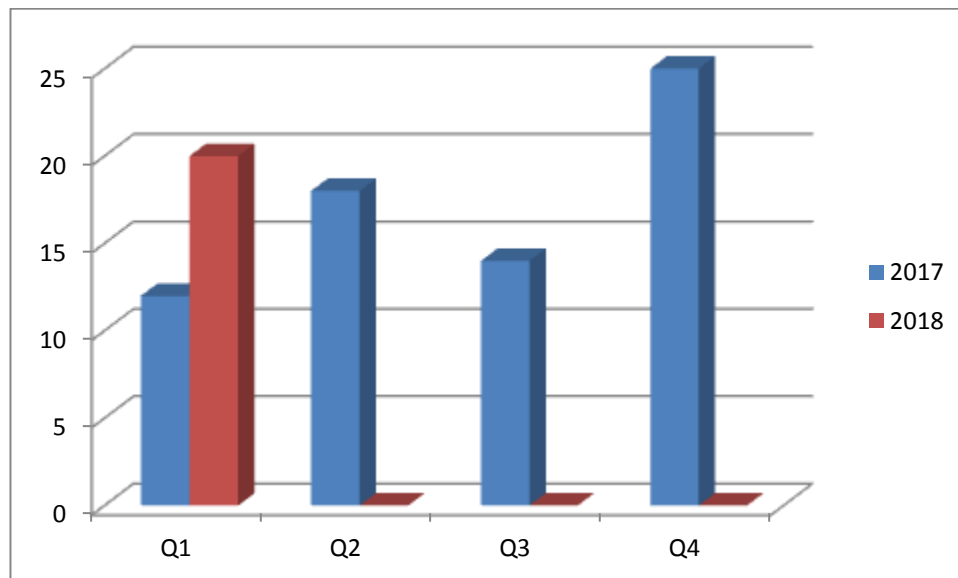
Kwartaalrapportage Ombudsman Metropool nr.1 2018 Wonen

De Ombudsman rapporteert onder 'Wonen' zaken die te maken hebben met de eenheid Wonen ressorterend onder de cluster Ruimte en Economie. Uit de meeste verzoeken blijkt de krapte op de (sociale) woningmarkt en de verwoede zoektochten van mensen naar geschikte woonruimte. Dit leidt tot schrijnende situaties. Een oplossing voor dit probleem is – op korte termijn - niet voorhanden. De plannen van de gemeente Amsterdam om veel nieuwe woningen te bouwen zal op korte termijn geen verlichting geven.

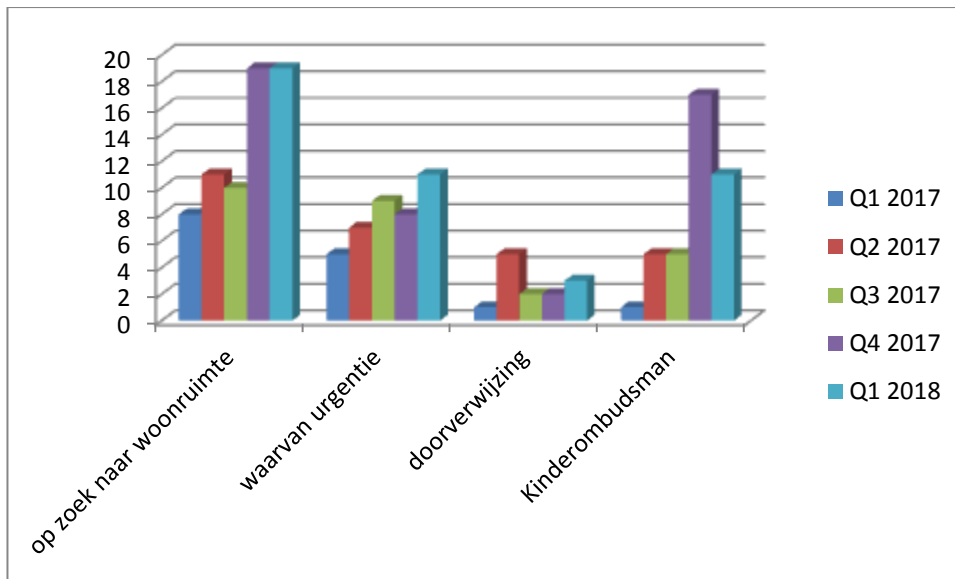
Cijferoverzicht en analyse

In het 1e kwartaal 2018 heeft de Ombudsman 20 verzoeken tot onderzoek ontvangen. In 2017 Q4 was er toename van dossiers doordat één advocaat 9 nieuwe dossiers aandroeg met betrekking tot buitenlandse alleenstaande vrouwen met kinderen op zoek naar woonruimte in Amsterdam. Ook in 2018 Q1 zijn er 4 verzoeken binnengekomen van vrouwen met een buitenlandse nationaliteit met kinderen met een Nederlandse nationaliteit woonachtig in de noodopvang op zoek naar zelfstandige woonruimte.

De meeste zaken – 19 van de 20 – gingen over de zoektocht naar een geschikte woning en 11 daarvan over urgentie. In 11 dossiers was de Kinderombudsman betrokken en in 3 dossiers heeft de Ombudsman verzoekers doorverwezen.

Aantal binnengekomen verzoeken tot onderzoek in 2017 en 2018

De verzoeken verdeeld over verschillende categorieën. Een verzoek kan in meerdere categorieën voorkomen.

dossiers

KIM 2360

Een echtpaar ondervindt geluidsoverlast van het verkeer aan de voor- en achterzijde van hun woning. In het kader van een project sanering verkeerslawaaï verleent de gemeente hen subsidie voor dubbele beglazing aan de voorzijde van hun woning. Het echtpaar vindt dat zij ook recht hebben op subsidie voor de ramen aan de achterzijde. Zij vragen de ombudsman om onderzoek te doen. Wonen laat weten dat de lijst met huisnummers en ramen is opgesteld door het Ministerie van Volkshuisvesting en dat de gemeente desgevraagd alleen de subsidie verleent. Aangezien de ramen van de woning van het echtpaar aan de achterzijde niet op de lijst staan, komen zij niet in aanmerking voor subsidie. De ombudsman heeft geen vermoeden van onbehoorlijk handelen en sluit het dossier.

KIM 2403

Een jonge studerende vrouw heeft geen huis. Zij is verstoten door haar familie omdat ze ongehuwd moeder is geworden. Ze is te zelfredzaam bevonden voor de maatschappelijke opvang en ze krijgt geen urgentie in Amsterdam omdat ze tijdelijk in Aalsmeer woonde. Ze krijgt in Aalsmeer geen urgentie omdat ze daar in een woning met tijdelijk contract zat. Het loket Wonen in Aalsmeer bevestigt dat tijdelijke woonruimte geen recht geeft op urgentie, maar indien de omstandigheden daarom vragen kan de gemeente een uitzondering maken. Ondertussen biedt Amsterdam toch noodopvang. De vrouw vraagt urgentie aan in Aalsmeer, deze wordt afgewezen. De medewerker zegt erbij dat ze in bezwaar weinig kans maakt en dat ze beter kan proberen in Amsterdam naar een woning uit te stromen. De Kinderombudsman is het hier niet mee eens. Ze maakt meer kans in Aalsmeer en de situatie is dermate schrijnend dat een urgentie de passende oplossing is. De vrouw gaat met behulp van een advocaat in bezwaar en in afwachting daarvan worden alle andere wegen bewandeld: toch urgentie aanvragen in Amsterdam, zoeken naar anti-kraak of studentenwoningen (wat allemaal niet mogelijk is met een kind) et cetera. Zes maanden na de eerste afwijzing wordt de urgentie in Aalsmeer toch toegewezen. Nog eens een half jaar later vindt ze een woning. De Kinderombudsman is blij met deze stabiele oplossing, maar betreurt dat er zoveel tijd is

verstrekken. Dit had niet gehoeven als de gemeenten zich vanaf het begin samen hadden ingespannen om tot een oplossing te komen.

KIM 2443

Je Eigen Stek (JES) is een opvanglocatie in Amsterdam voor dak- en thuislozen, die de bewoners zelf beheren. Na een wijziging in de huisvestingsverordening moeten de bewoners echter beoordeeld worden door de gemeente voordat ze mogen uitstromen naar een eigen woning. De 16 bewoners begeleiden en evalueren elkaar. Ze beslissen ook zelf wie er klaar is om zelfstandig te gaan wonen. De gemeente gaf hiervoor vijf urgentieverklaringen voor een sociale huurwoning per jaar af. Dat is nu afgelopen. Bewoners die volgens hun medebewoners/begeleiders klaar zijn voor zelfstandigheid moeten ook nog doorgelicht worden door de Uitstroomtafel. De eerste bewoonster die dit meemaakt ervaart de procedure als kleinerend en een inbreuk op haar privacy omdat onnodige en vergaande vragen worden gesteld over onder meer haar financiën, familie en haar afgeronde behandeling bij een psycholoog. Daarnaast duurt de procedure lang en moet ze steeds we informatie aanleveren. Zowel de toewijzing als de woonzorgconstructie ondermijnen volgens JES het zelfstandige karakter en de kracht van JES. Ze hebben met de gemeente gesproken maar het standpunt blijft hetzelfde. Het enige is dat een andere organisatie ze zal helpen bij de procedure. De ombudsman kan niet volgen waarom de gemeente hier geen maatwerk meer wil bieden aan een succesvol initiatief. De gemeente is bezig de procedure voor huisvesting van kwetsbare groepen opnieuw in te richten. De ombudsman heeft naar aanleiding van eerdere signalen en deze zaak voorgesteld bij de procedure voor uitstroom meer rekening te houden met de persoonlijke omstandigheden, vooruit te kijken en gewicht toe te kennen aan de mening van de begeleider.

KIM 2444

Je Eigen Stek (JES) is sinds 2007 een opvanglocatie in Amsterdam voor dak- en thuislozen, die de bewoners zelf beheren. De 16 bewoners delen beslissen zelf wie erbij komt en ze begeleiden en evalueren elkaar. Ze beslissen ook zelf wie er klaar is om weer zelfstandig te gaan wonen. De gemeente geeft hiervoor vijf urgentieverklaringen voor een sociale huurwoning per jaar af aan JES. Bij de uitstromers is bijna geen terugval. Met de komst van de nieuwe huisvestingsverordening in 2015 beslist de gemeente echter geen urgenties meer aan JES te verstrekken. In de plaats daarvan kunnen bewoners van JES zich aanmelden bij de stedelijke Uitstroomtafel waar een groep van deskundigen beoordeelt of de bewoner een woning krijgt. Anders dan bij een woning via urgentie, krijgt de bewoner niet meteen een eigen huurcontract en stelt de gemeente hulpverlening verplicht. JES ervaart dat de Uitstroomtafel onnodige eisen stelt aan de financiële situatie, waardoor de uitstroom stagneert. Daarnaast nemen er te veel partijen kennis van de persoonlijke informatie van aanvragers, bijvoorbeeld over uitgaven te zien op bankafschriften. Zowel de toewijzing als de woonzorgconstructie ondermijnen volgens JES het zelfstandige karakter en de kracht van JES. JES spreekt in bij de raadscommissie zorg en komen in gesprek met Wonen. Daarna verstrekt de gemeente nog wel urgenties aan de dan zittende bewoners. Nieuwe bewoners vallen onder de regels van de ketenpartners en onder de uitstroomtafel. De huidige voorzitters van JES hebben gesproken met de projectleider MO, de betrokken medewerker van Wonen en GGD maar ze blijven bij het standpunt.

KIM 2861

Na een relatiebreuk lukt het een moeder niet om een woning te vinden voor haar en haar jonge kind. Daarom woont ze noodgedwongen nog bij haar ex. Maatschappelijk werk geeft aan

dat het geen zin heeft om urgentie aan te vragen. De Kinderombudsman denkt dat de urgentie misschien toch toegewezen wordt, vanwege het kind én vanwege het feit dat de man in de huidige woning zal moeten blijven wonen aangezien hij die woning o.b.v. medische urgentie heeft gekregen. Er wordt contact gezocht met de afdeling Wonen. De vrouw doet vervolgens een aanvraag voor urgentie, maar deze wordt afgewezen: de relatiebreuk is onvoldoende aangetoond, mevrouw heeft geen eigen inkomen en ze heeft de woning niet opgeëist. De Kinderombudsman begrijpt dat de ouders ook een eigen verantwoordelijk hebben, en dat de zij samen zouden kunnen besluiten dat moeder met kind in het huis blijft en vader een andere woning zoekt. Wel vraagt zij zich af in hoeverre het wenselijk is dat de vrouw een gelijkvloerse woning opeist, terwijl de vader dan opnieuw een beroep moet doen op de zeer schaarse woningen die voor hem geschikt zijn. Is het dan voor de totale woningvoorraad in Amsterdam niet veel beter om moeder een urgentie te geven? Ook vindt de Kinderombudsman het onwenselijk dat gezinnen in de noodopvang komen, zeker gezien de moeizame doorstroom en daarmee een beperkt zicht op perspectief. De Kinderombudsman bespreekt de situatie met de afdeling met Wonen en met het Maatwerk Ontwikkelteam van WPI, maar niemand kan iets betekenen voor deze moeder. Ze zal de woning toch moeten opeisen, of ze moet met haar kind naar (een intake voor) de noodopvang. Ook kan zij geen persoonlijke bijstand krijgen zolang ze bij haar ex woont. Uiteindelijk kan de Kinderombudsman helaas niets betekenen voor deze moeder en sluit zij het dossier. De huisvestingsproblematiek blijft een continu onderwerp van gesprek tussen de (Kinder)ombudsman en de gemeente.

KIM 4074

Een man van 63 is sinds twee jaar geheel rolstoelafhankelijk in verband met een geamputeerd been. Hij woont op twee hoog. Hij komt in aanmerking voor een rolstoelgeschikte woning, maar zijn inkomen is te laag om de huur van de aangeboden woningen te betalen. Volgens de regels voor passend toewijzen mag een woning met een hoge huur niet aan hem verhuurd worden. Het is voor hem belangrijk om in zijn eigen buurt te blijven omdat hij daar hulp krijgt van zijn netwerk. Als een woning met een 'tweehurenbeleid' wordt aangenomen, kan de huur in principe verlaagd worden. Desondanks heeft hij na twee jaar geen woning gevonden. Hij kan zijn huis niet uit en is wanhopig. De Ombudsman gaat in gesprek met de casemanagers van Reade, met Zorg en met Wonen van de gemeente. Mogelijk dat een seniorenwoning voor hem passend te maken is. Reade gaat verder met zoeken naar een woning. Kort daarop vindt de man een rolstoelgeschikte woning in zijn eigen buurt. Deze woning was eerder twee keer aangeboden met een minimale leeftijdsgrens van 65 jaar en een vaste hoge huurprijs. Daar waren geen kandidaten voor ondanks de wachtlijst van ca 400 personen voor een rolstoelgeschikte woning. Toen de woning voor een lagere huur en zonder leeftijdsgrens is aangeboden, kon meneer er zo in. Los van het gegeven dat er meer rolstoelgeschikte woningen moeten komen, vindt de Ombudsman dat rolstoelgeschikte woningen standaard volgens het tweehurenbeleid aangeboden moeten worden. Zo maken de mensen met lage en hogere inkomens evenveel kans.

KIM 4537

Een moeder woont met drie van haar vier kinderen in de opvang, nadat zij door haar woning heeft verloren. Haar oudste kind zit sinds kort vanwege gezondheidsredenen in een andere opvang, maar dat trekt een wissel op het gezin. De oudste dochter is mishandeld door vader, die niet meer in beeld is. Ook de logistiek rond naar school brengen valt vanwege de afstand school - opvang zwaar. Op grond van het arrest Chavez Vilchez krijgt moeder een verblijfsstatus en bijstand. Maar daarmee is haar woonprobleem nog niet opgelost. Haar advocaat is daarmee bezig en vraagt of de Ombudsman iets kan betekenen. De Ombudsman

doet een dringend beroep op de directeuren GGD, Wonen en OJZ, met de vraag of op het gebied van uitstroom uit de opvang iets te regelen is. Daarop verstrekt de gemeente een urgentie. De Kinderombudsman vraagt samen met de Nationale Kinderombudsman bij de gemeente aandacht voor deze problematiek, die meerdere (veelal) moeders treft.

KIM 4687

Een man verhuurt tijdens hun vakantie hun eigen woning via Airbnb. Sinds enige tijd moet hij via een voor hem omslachtig systeem bij de gemeente elke boeking en annulering doorgeven. Hij vindt dit zeer bureaucratisch en onzinnig. De Ombudsman is niet bevoegd om over het beleid van de gemeente te oordelen.

KIM 4709

Een vrouw woont in een verouderde particuliere sociale huurwoning zonder deugdelijke badkamer en veel muizenoverlast. Haar dochtertje van drie heeft medische problemen die maken dat ze in een zeer hygiënische omgeving moet wonen. De eigenaar wil de woning niet opknappen. Mevrouw staat 17 jaar ingeschreven op Woningnet, maar het lukt haar niet om een geschikte woning te vinden. De gemeente wijst haar aanvragen voor een voorrangsverklaring af omdat ze met haar inschrijfduur zelf aan een woning kan komen. In haar zoekgeschiedenis is te zien dat ze niet altijd reageert en ook woningen heeft afgewezen. Volgens mevrouw waren deze woningen niet geschikt. Mevrouw heeft bepaalde buurtvoorkeuren. De ombudsman kan de redenering van de gemeente volgen. Het Wooninformatiepunt in Amsterdam kan mevrouw helpen bij het kansrijk zoeken op Woningnet. Kort daarop vindt ze een kleine woning op drie hoog.

KIM 4713

Een moeder en kind van 6 zijn op zoek naar woonruimte. Zij woonden in Amsterdam, en na een scheiding bleef de moeder achter met grote schulden en zonder huis. Ze wonen op verschillende adressen en dit is zeer onrustig voor het kind. Op den duur hebben ze geen logeerruimte in Amsterdam meer en kunnen ze via via in een gemeente in een andere provincie terecht. Het kind gaat daar ook naar school, wat heel goed gaat. Het huis waar zij wonen wordt echter binnen een jaar verkocht, en ze moeten weer weg, zonder zicht op vervangende woonruimte. Ze willen het liefst in de nieuwe gemeente blijven, maar zonder urgentie zullen ze geen woning vinden. In haar geval geeft dit problemen: je mag alleen urgentie aanvragen in een gemeente waar je binding hebt, en waar je staat ingeschreven. Ze heeft binding met Amsterdam (ze woont nog niet lang genoeg in de andere gemeente), maar ze staat daar niet ingeschreven. De gemeentes wijzen nu naar elkaar. Ook de GGD, Leger des heils, Samen DOEN en anderen zijn benaderd, dat leidt vooral tot verschillende adviezen en niet tot een oplossing. Vanwege de binding wordt uiteindelijk toch besloten dat Amsterdam de verantwoordelijkheid neemt. Ze krijgen een plek in de noodopvang en de vrouw wordt gescreend voor de maatschappelijke opvang. De Kinderombudsman sluit de zaak. Het is mooi dat er een oplossing is gekomen, maar een wens zou zijn dat er bij urgentie en opvang meer gekeken kan worden naar toekomst (waar wil iemand wonen en waar heeft iemand kansen) en minder naar binding uit het verleden.

KIM 4721

Een vrouw woont met haar kinderen bij een vriend in huis, maar moet van de verhuurder de woning uit omdat dit onderhuur is. Ze krijgt dan in maart 2016 een urgentieverklaring op medische gronden. Tot ze een woning vindt met haar urgentieverklaring mag ze in de woning blijven. Als ze na een halfjaar nog geen woning heeft kunnen vinden, gaat Wonen van de gemeente voor haar zoeken. Na enkele maanden doet Wonen haar een aanbod voor een

woning, maar die gaat naar een andere voorrangskandidaat. Mevrouw gaat dan, tegen de afspraken met Wonen in, zelf op Woningnet reageren, waar ze om technische redenen vanwege de bemiddeling door Wonen als eerste kandidaat voor alle woningen staat. Een woning gaat echter aan haar neus voorbij doordat Wonen haar urgentie geheel intrekt omdat mevrouw toch zelf is gaan reageren. Het gezin met inmiddels 4 kinderen komt in de noodopvang terecht. De GGD screent haar voor Maatschappelijke opvang, maar de GGD betwijfelt of ze wel tot de doelgroep van MO behoort. Voor zover de Ombudsman kan overzien kan mevrouw nog steeds aanspraak maken op haar urgentieverklaring, omdat de omstandigheden alleen maar verslechterd zijn. Het intrekken van de urgentieverklaring is een te zware sanctie voor het niet nakomen van de afspraak niet zelf te zoeken. Zeker gelet op de wachttijd voor een urgentiewoning en het gegeven dat ze niet wist dat intrekken de sanctie was voor zelf reageren. Tevens is het afwachten van een oordeel van de GGD onnodig formeel en vertragend, mede gezien het feit dat mevrouw in een woning via urgentie ook ondersteuning kan krijgen. Dit alles is niet in het belang van de kinderen. Volgens de GGD behoort mevrouw niet tot de doelgroep maatschappelijke opvang. Kort daarop krijgt ze een woning toegewezen met urgentie.

KIM 5149

Een vrouw klaagt zich bij de ombudsman over de verplichting om de verhuur van woningen via Airbnb van te voren bij de gemeente te melden. Zij verhuurt haar woning als zij in het buitenland is via een Airbnb-bedrijfje. Als zij in het buitenland is, is zij niet steeds online en daardoor niet in staat om de verhuur van haar woning van te voren aan te melden. Zij vindt geen gehoor bij de gemeente voor haar probleem. De ombudsman verwijst haar naar de voorliggende klachtenprocedure omdat de gemeente nog niet in de gelegenheid is geweest om formeel op haar klacht te reageren. De ombudsman sluit het dossier.

KIM 5173

Een maatschappelijk werkster wendt zich tot de ombudsman met een schrijnende woonsituatie van een gezin met drie kinderen, waarvan twee kinderen ernstig gehandicapt zijn en 24 uur per dag zorg behoeven. Zij wonen op een veel te kleine woning en nu is volgens het maatschappelijk werk ten onterecht hun urgentie ingetrokken, namelijk op grond van een onjuiste inkomensberekening. Het maatschappelijk werk heeft bezwaar tegen de intrekking ingediend. De ombudsman vraagt de dienst dit bezwaar met voorrang af te handelen en de dienst laat weten dit te zullen doen. Inmiddels zijn er ook contacten met de woningcorporatie, die tevens zal kijken of zij de familie aan een passende woning kan helpen. De ombudsman ziet geen rol meer voor zichzelf en sluit het dossier.

KIM 5223

Een man woont tot 2016 in Amsterdam totdat zijn woning op last van de burgemeester voor 3 maanden wordt dichtgetimmerd en hij de woning kwijtraakt. De man wordt in Lelystad gedetineerd en hij schrijft zich daar in. Na zijn detentie woont hij bij zijn zus en zwager in maar hij wil terugkeren naar Amsterdam. Hij reageert op een woning via Woningnet. Hij is eerste kandidaat voor de woning. Een dag later belt de woningbouwvereniging die hem laat weten dat het niet door kan gaan vanwege onvoldoende woonduur. Zijn lange woningduur van 1996 is hij door de verhuizing naar Lelystad kwijtgeraakt. De man legt zijn probleem aan de ombudsman voor die bij Wonen informeert naar de mogelijkheden. Wonen laat weten dat in de praktijk de woonduur vervalt als je geen woning achterlaat. Aangezien de man bij zijn zus inwoont laat hij geen woning achter als hij verhuist. Niet geheel duidelijk is of Woningnet en de woningcorporaties met deze handelwijze op een juiste wijze uitvoering geven aan de

overgangsbepalingen en coulanceregeling van de Huisvestingsverordening. De ombudsman geeft de man in overweging om bij Woon en/of een advocaat advies in te winnen wat te doen. De ombudsman sluit het dossier.

KIM 5229

Een man en zijn gezin worden ernstig bedreigd. Hij heeft daarvan aangifte gedaan bij de politie. Ook de corporatie waarvan hij zijn woning huurt en het Meldpunt Zorg en Overlast zijn op de hoogte. De man denkt dat verhuizen de beste oplossing is. Hij wil graag in aanmerking willen komen voor urgentie. Hij heeft een woonduur van 12 jaar. Hij heeft vergeefs geprobeerd een aanvraag voor urgentie in te dienen. Verder is hij lid van Woningnet en reageert hij op woningen. Hij wendt zich tot de ombudsman voor hulp. De ombudsman neemt telefonisch contact met de corporatie op met de vraag wat de corporatie voor de man kan betekenen. De corporatie zegt toe zich in het dossier te zullen verdiepen. De ombudsman informeert ook bij Wonen en vraagt of het gezien de woonduur van het gezin, zin heeft urgentie aan te vragen en zo ja of Wonen ervoor wil zorgen dat de aanvraag in behandeling wordt genomen. Wonen laat de Ombudsman weten dat een gezin in beginsel geen urgentieverklaring krijgt als men een zoekdatum van 12,5 jaar of langer heeft. Desondanks is Wonen bereid om een aanvraag voor urgentie in behandeling te nemen. Gezien dit aanbod van Wonen ziet de Ombudsman geen aanleiding meer voor verder onderzoek. De Ombudsman sluit het dossier.

nieuwe dossiers

KIM 5268

Een vrouw uit vraagt na advies van haar huisarts in augustus 2017 een woonurgentieverklaring aan bij haar gemeente. Ze heeft gesprekken en levert de benodigde stukken in. Inmiddels wacht ze al meer dan zes weken op een besluit van de gemeente. Omdat de vrouw haar klacht nog niet heeft ingediend bij de gemeente beslist de ombudsman deze door te sturen naar de verantwoordelijke afdeling van de gemeente. Mocht de vrouw alsnog niets vernemen van de gemeente kan zij de ombudsman opnieuw benaderen.

KIM5289

Een man is mantelzorger voor zijn moeder. Hij wil binnen Amsterdam verhuizen naar een woning dicht bij zijn moeder om beter voor haar te kunnen zorgen. Als hem urgentie wordt verleend krijgt hij 1 aanbod dat hij moet accepteren. De man vindt deze regeling niet passend voor hem. Hij laat namelijk een grote (relatief) nieuwe woning achter en wil alleen naar een gelijkwaardige woning verhuizen. Hij neemt contact op met de gemeente die hem de formulieren opstuurt om urgentie aan te vragen. Hij laat de gemeente weten dat er een maatwerkoplossing voor hem moet worden gezocht. De gemeente ziet daar geen mogelijkheid toe en wijst de man op de mogelijkheid om een brief naar de wethouder te sturen of een raadsadres in te dienen. Een andere mogelijkheid is om bezwaar te maken tegen het beleid. Dat bezwaar zal zeker worden afgewezen maar de man kan de zaak dan wel aan de rechter voorleggen. De man dient begin oktober 2017 een bezwaarschrift in tegen het beleid inzake de urgentieregeling en legt de zaak tevens aan de ombudsman voor. De ombudsman informeert bij Wonen hoe het zit met de beslissing op bezwaar. De gemeente laat weten dat er achterstanden waren in de afhandeling van bezwaarschriften. Het bezwaarschrift was ook zoek maar is weer gevonden. Wonen zegt toe de afhandeling van het bezwaarschrift op te pakken. De ombudsman ziet geen aanleiding om onderzoek te doen naar de vraag of de gemeente buiten de regeling om mantelzorgers maatwerk moet aanbieden bij een gewenste verhuizing.

Als de man over een maand nog geen antwoord op zijn bezwaarschrift heeft gekregen, kan de man dat bij de ombudsman melden. Voor nu sluit de Ombudsman het dossier.

KIM 5361

Een man heeft een andere woning nodig omdat hij in een rolstoel zit. Hij heeft al een aantal jaar een indicatie voor een rolstoelgeschikte woning, maar geen woning gevonden. Hij moet binnenkort zijn huidige woning uit, dus de tijd begint te dringen. Het tekort aan rolstoelgeschikte woningen is een groot probleem in Amsterdam. Directe bemiddeling vanuit de gemeente bij het zoeken naar een rolstoelgeschikte woning of woning die geschikt te maken is, kan uitkomst bieden. De ombudsman legt de zaak bij de afdeling Wonen neer. Dan blijkt dat de man eerder geschikte woningen heeft geweigerd omdat deze te klein waren of te ver verwijderd waren van zijn huidige buurt. Ze waren echter volgens de richtlijnen groot genoeg voor zijn huishouden. De man zou met zijn wachttijd binnen afzienbare tijd aan een rolstoelgeschikte woning moeten kunnen komen als hij minder kieskeurig is. Dat maakt dat de ombudsman niet ziet wat de gemeente in dit geval anders zou moeten doen. De ombudsman sluit het dossier.

KIM 5516

Een man is op zoek naar een woning voor hem en zijn 11 jarige zoon. Hij staat pas kort ingeschreven in Woningnet, omdat hij pas kort een verblijfsvergunning heeft. Als hij een urgentieverklaring aanvraagt, woont hij in een kamer bij iemand in huis. Zijn zoon verblijft deels bij hem en deels bij de moeder die elders woont. De gemeente wijst de aanvraag af omdat de kamer voldoet en het kind ook bij de moeder kan wonen. De motivatie van de gemeente komt de Kinderombudsman niet onredelijk voor. Op het moment dat hij de Kinderombudsman om hulp vraagt, woont hij met zijn ex-vriendin - de moeder van zijn zoon - in een huurwoning die ze betalen met hulp van vrienden. De man blijkt in een opvangcentrum voor asielzoekers te hebben verbleven en hij begrijpt niet waarom hij niet als anderen in vergelijkbare situaties een woning heeft gekregen vanuit het asielzoekerscentrum. De Kinderombudsman raadt hem aan zijn advocaat te vragen dat uit te zoeken en verwijst de man naar een organisatie voor maatschappelijke dienstverlening voor advies en ondersteuning ten aanzien van de huidige huur en het vinden van een woning in een regio met kortere wachttijden. De Kinderombudsman sluit het dossier.

KIM 5551

Jeugdbescherming en Samen DOEN vragen diverse instanties waaronder de Kinderombudsman Metropool om mee te denken bij een bepaald huisvestingsprobleem. De Kinderombudsman is daartoe bereid en geeft advies maar kan in deze zaak verder niets betekenen. De Kinderombudsman sluit het dossier.

KIM 5555

Een vrouw woont met een meerderjarige dochter bij iemand in een eengezinswoning. Ze kan vanwege knieproblemen niet naar de badkamer op de eerste verdieping. De dochter zou op zichzelf willen wonen, maar wil haar zorgbehoevende moeder niet achterlaten. Eind 2015 wijst Wonen haar aanvraag voor een urgentieverklaring af omdat er geen sprake zou zijn van een schrijnende situatie en een urgentieverklaring niet op medische gronden kon worden verantwoord. Zij wordt in staat geacht de trap te kunnen gebruiken. Begin 2018 wordt de zaak aan de ombudsman voorgelegd. De persoon waar de vrouw inwoont, wil dat ze weg gaat. Er is inmiddels tijd verstreken en als er nieuwe feiten en omstandigheden zijn kan er een nieuwe aanvraag gedaan worden. Mochten er geen nieuwe medische feiten zijn, kan een second opinion mogelijk een ander licht op de zaak schijnen. Uit navraag van de ombudsman blijkt de informatie over de mogelijkheid tot een second opinion bij een negatief advies van de

keuringsarts op de website van de GGD niet passend is. De ombudsman vraagt dit aan te passen en sluit het dossier.

KIM 5581

Een man woont met zijn zoon van 1,5 bij zijn moeder in. De moeder van de jongen studeert en woont in het buitenland. Het huis is te klein voor de 3 personen en de buurman ervaart (geluids)overlast van hen. Dit alles geeft veel spanning. De man staat een paar jaar ingeschreven in Woningnet en heeft een laag inkomen. Als de moeder terugkomt, willen ze samenwonen. De vader wil best buiten Amsterdam wonen. De Kinderombudsman schat in dat zijn kansen daar inderdaad groter zijn dan in Amsterdam. In overleg met de vader wordt de Madi in Nieuw-West benaderd. Madi zal met de man in gesprek gaan over de situatie en maatregelen om de huidige woonsituatie te verbeteren. Mogelijk kan de relatie met de buurman verbeterd worden door burenbemiddeling? De Kinderombudsman sluit de zaak.

KIM 5601

Een vrouw woont in een klein huis buiten Amsterdam. Haar 10-jarige kind woont bij zijn vader in Amsterdam. Het kind zou graag bij zijn moeder wonen, maar dat kan niet in de huidige omstandigheden. De vrouw wil een huis in Amsterdam zodat het kind bij haar kan wonen, maar ze heeft onvoldoende inschrijftijd in Woningnet. Zij stond als partner van haar ex in Woningnet geregistreerd. Na de scheiding vervalt haar inschrijving omdat je alleen inschrijftijd opbouwt als hoofdinschrijver. De Kinderombudsman laat de vrouw weten niets voor haar te kunnen betekenen. De ombudsman vraagt Wonen om op de site van WoningNet duidelijker aan te geven dat je geen inschrijftijd opbouwt als je geen hoofdinschrijver bent. De ombudsman sluit het dossier.

KIM 5649

Een man is niet tevreden over de gemeente die geweigerd heeft een aanvraag voor urgentie in behandeling te nemen. Hij legt dit aan de ombudsman voor. De ombudsman verwijst de man naar <https://www.amsterdam.nl/wonen-leefomgeving/wonen/> waar hij informatie kan vinden over het zoeken van woonruimte. Daar kan hij ook een klacht tegen de gemeente indienen over de weigering om een urgentie te verstrekken. Indien hij niet tevreden is over de afhandeling van zijn klacht, kan hij de ombudsman weer benaderen. De ombudsman sluit het dossier.

KIM 5686

Een vrouw verblijft met haar zoontje al meer dan 2 jaar in de noodopvang. Ze heeft deze zomer verblijfsrecht gekregen op grond van het Chavez Vilchez-arrest maar er is nog geen perspectief op uitstroom. Zij wendt zich tot de Kinderombudsman die de zaak in onderzoek neemt. Dit onderzoek loopt nog.

KIM 5687

Een moeder en haar 2 Nederlandse kinderen verblijven al 1 ½ jaar in de noodopvang. Daarvoor waren zij in behandeling. De hulpverlening wil eerst een stabiele woonomgeving voordat de behandeling kan worden voortgezet. De zaak wordt aan de Kinderombudsman voorgelegd. Dit onderzoek loopt nog.

KIM 5688

Een Surinaamse moeder met 3 kinderen (van wie 2 de Nederlandse nationaliteit hebben) heeft altijd illegaal in Amsterdam (in)gewoond. Sinds 2015 verblijven zij in de noodopvang. Er is geen zicht op uitstroom. De vrouw heeft geen urgentie aangevraagd maar zij heeft wel een

verblijfsstatus. Ook ontvangen zij inmiddels een bijstandsuitkering. De zaak wordt aan de Kinderombudsman voorgelegd. Dit onderzoek loopt nog.

KIM 5689

Een Ghanese moeder met 3 kinderen onder wie 2 met de Nederlandse nationaliteit verblijven al een tijd in Nederland. Zij hebben altijd bij anderen ingewoond of kamers bij anderen gehuurd. De laatste 2 ½ jaar verblijven zij in de noodopvang en hebben zij een bijstandsuitkering. Er is nog geen urgentie aangevraagd. Wel beschikken zij over een verblijfsvergunning. De zaak wordt aan de Kinderombudsman voorgelegd. Dit onderzoek loopt nog.

KIM 5690

Een moeder woont in Amsterdam met haar 2 minderjarige kinderen. Ze heeft ook nog een kind van 18 die in het buitenland woont. Als hij naar Nederland komt, mag hij niet bij moeder en de anderen in de opvang. De moeder zou dan voor zichzelf opvang moeten vragen. Er is nog geen aanvraag urgentie gedaan omdat zij geen regiobinding heeft. De zaak wordt aan de Kinderombudsman voorgelegd. Dit onderzoek loopt nog.

KIM 5742

Een vrouw neemt contact op met de ombudsman en vertelt het volgende. Zij is net verhuisd maar is vergeten de toegekende verhuiskostenvergoeding te gelde te maken. Verder heeft zij een probleem met de binnentrap die zij meer moet gebruiken dan voorzien. Zij wil graag doorschuiven naar een andere benedenwoning die binnenkort vrij komt. De ombudsman gaat op huisbezoek en ondersteunt haar verzoek. De woningbouwvereniging weigert echter medewerking. De ombudsman beraadt zich op verdere stappen. De ombudsman kijkt ook wat hij voor de vrouw kan betekenen wat betreft de verhuiskostenvergoeding. Dit onderzoek loopt nog.

KIM 5746

Een man staat 22 jaar ingeschreven bij Woningnet. Hij heeft meerdere kinderen. Een aantal van hen woont met hun moeder in Spanje. De man wil een woning in Amsterdam om met zijn vrouw en vier van zijn kinderen te wonen. Hij reageert op woningen maar als hij eerste kandidaat voor een woning is, weigert de verhuurder een contract aan te gaan omdat zijn kinderen momenteel niet in Nederland wonen. De man verblijft momenteel met zijn 19 jarige zoon in de Winteropvang die binnen twee weken dicht gaat. De man legt zijn probleem aan de ombudsman voor, die een onderzoek instelt. Dit onderzoek loopt nog.

KIM 5782

Een jong stel woont met hun drie kinderen in bij familie. Ze hebben onvoldoende inkomen voor een particuliere huurwoning, en onvoldoende inschrijftijd bij Woningnet om kans te maken op een sociale huurwoning. Het gezin is tweemaal op gesprek geweest over een urgentieaanvraag, maar daarop maken zij geen kans. Een formeel besluit ligt er niet. Binnenkort gaat het oudste kind naar school. Mogelijk heeft dit invloed op een urgentieaanvraag. De Kinderombudsman raadt het gezin aan om hiernaar te informeren. Verder adviseert de Kinderombudsman het gezin om ook (ver) buiten de gemeente te zoeken naar woningen. De Kinderombudsman sluit het dossier.

KIM 5803

Een moeder vraagt de Kinderombudsman om advies. De vrouw heeft geen vaste woning en heeft urgentie aangevraagd voor een sociale huurwoning voor haar en haar kind. De urgentie is afgewezen, ook in bezwaar. Hun situatie is niet schrijnend genoeg en het kind gaat nog niet naar school. De vrouw blijft proberen een woning te vinden, ook buiten de regio. Naast huisvesting is inkomen een probleem. De vrouw zit in een re-integratieproject, ze zoekt een baan, maar ze kan geen Kinderopvangtoeslag krijgen zonder woonadres. De Kinderombudsman legt haar verhaal voor aan de Belastingdienst. Het klopt dat je een 'woonadres' nodig hebt voor het verkrijgen van Kinderopvangtoeslag. Maar de medewerker raadt de vrouw toch aan om haar verhaal voor te leggen aan de Belastingdienst, en te vragen om eventuele mogelijkheden om deze vicieuze cirkel te doorbreken. De vrouw gaat naar de Bestuursrechter voor de afgewezen urgentie. De Kinderombudsman kan verder niets voor de vrouw betekenen en sluit het dossier.

KIM 5805

Een man uit Amsterdam is aan beide benen ernstig gewond geraakt door politiekogels, afgevuurd tijdens een achteraf gebleken onterechte aanhouding. De politie was ingeschakeld door zijn stiefvader, met wie hij een woning deelt. Zijn situatie vormt voor de gemeente geen aanleiding hem een urgentieverklaring voor sociale huurwoningen te verlenen. De ombudsman laat hem weten dat slechts zeer uitzonderlijke gevallen in aanmerking komen voor urgentie. Mocht de man van mening zijn dat dat bij hem het geval is raadt de ombudsman hem aan in bezwaar te gaan tegen de beslissing van de gemeente. Mocht de bezwaartermijn reeds verstreken zijn kan hij een klacht indienen. De man kan zich weer tot de ombudsman wenden als zijn bezwaarschrift of klacht wordt afgewezen.

KIM 5876

Een man heeft een brief van zijn verhuurder (de gemeente Amsterdam) ontvangen waarin hij gesommeerd wordt de woning, waar hij sinds zijn geboorte woont, te ontruimen. Na het overlijden van zijn vader, aan wie hij ook mantelzorg verleende, woont hij daar samen met zijn vrouw. Ook bezit hij drie paarden. Een eerder mondeling verzoek om de huur voort te mogen zetten, is mondeling afgewezen. Via het Juridisch Loket heeft hij een advocaat toegewezen gekregen die voor hem in bezwaar gaat. De ombudsman adviseert de man de beslissing op bezwaar af te wachten en bij zijn advocaat te informeren hoe zijn kansen liggen en of bezwaar opschortende werking heeft. De ombudsman informeert wat de man kan doen als zijn bezwaar wordt afgewezen en sluit het dossier.